

TU HOA NGHIÊM ÁO CHỈ VỌNG TẬN HOÀN NGUYÊN QUÁN

Người giảng: Lão Pháp Sư Tịnh Không

Tập 36

Xin chào các vị pháp sư, các vị đồng tu, xin mời ngồi! Mời xem Tu Hoa Nghiêm Áo Chỉ Vọng Tận Hoàn Nguyên Quán, kinh văn từ thứ năm, xem từ hàng sau cùng. Chỗ này là một đoạn. Kinh văn: **“Hoa Nghiêm Kinh vân. Nghiêm tịnh bất khả tư nghì sát, cung dưỡng nhất thiết chư Như Lai, phóng đại quang minh vô hữu biên, độ thoát chúng sanh diệt vô hạn, thí giới nhân tấn cập thiên định, trí tuệ phương tiện thần thông đẳng, như thị nhất thiết giai tự tại, dĩ Phật Hoa Nghiêm Tam Muội lực, y thử nghĩa cố, danh Hoa Nghiêm Tam Muội dã”**.

Trong cái đoạn lớn này đại sư nêu ra thực tế, thí dụ thực tế, để chúng ta hiểu được tự tại dụng. Đây là mười nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền, mười Ba La Mật của Bồ Tát Văn Thù làm thế nào thực tiễn tự tại, ứng dụng ở ngay trong cuộc sống thường ngày của chúng ta, để khởi tâm động niệm lời nói việc làm của chúng ta đều có thể tương ứng với mười nguyện và mười độ, đó chính là Viên Minh Tự Tại Dụng. Đương nhiên đây là pháp thân Bồ Tát mới có thể làm được, ở trong đây bao gồm vượt qua tám vạn bốn ngàn tế hạnh, đây là chân thật bất hư. Ngày nay chúng ta là đang ở vị phàm phu, đang ở sáu đường, xem thấy đại hạnh đại nguyện của Bồ Tát, chúng ta rất ngưỡng mộ, rất ngưỡng vọng, chúng ta học bằng cách nào? Mười độ, mười nguyện phía trước đều giản lược học qua, chúng ta xem qua trong Giáo Thừa Pháp Số nói đến mười Ba La Mật của kinh Hoa Nghiêm, đây là đơn giản nhắc nhở chúng ta một chút. Khóa mục tu học của Bồ Tát chính là mười điều này, cùng với Thế Tôn trong kinh giáo thường nói Thập Thiện Nghiệp Đạo, chúng ta xem thấy trong Thập Thiện Nghiệp Đạo, mười pháp này là pháp nhân thiên, Thanh Văn Bồ Đề, Duyên Giác Bồ Đề, cho đến Vô Thượng Bồ Đề, đều là lấy mười pháp này làm căn bản, mười pháp này triển khai ra là vô lượng pháp môn, đều không lìa khỏi mười độ này. Trên kinh Hoa Nghiêm nói mười khóa mục tu hành của Bồ Tát, từ bố thí trì giới mãi đến Phương tiện Nguyện Lực Trí cũng là như vậy. Tất cả chư Phật Như Lai, pháp thân Bồ Tát ứng hóa ở trong mười pháp giới, không luận là dùng cái thân gì, không luận là diễn nói pháp môn nào, không có thứ nào là không viên mãn, triển hiện ra là mười nguyện, mười độ. Chúng ta tuy là phiền não tập khí rất nặng, chúng ta không làm được, chúng ta có thể xem thấy được lối đi này thì rất không tệ rồi.

Kinh Hoa Nghiêm trước tiên là dạy chúng ta giải ngộ, chính là dạy chúng ta nhìn thấu, trước tiên nhìn thấu sau đó mới học tập. Học tập thì sao? Học tập chính là buông xả. Trong mười điều này, trước tiên chúng ta sơ lược giới thiệu qua, sau đó nghiên cứu chúng ta làm thế nào học tập. Việc này rất quan trọng.

Điều thứ nhất, Bồ thí Ba La Mật. “Đàn Na” là bồ thí. “Kinh Vân” chỗ này là Phật đã nói ra ở trên kinh Hoa Nghiêm. “*Bồ Tát vi linh chúng sanh tâm mãn túc cố, nội ngoại tất xả đặng*”. Ý nghĩa của chữ đặng rất sâu, không có bờ mé, không có cùng tận. “*Vi linh chúng sanh tâm mãn túc cố*”, cái tâm lượng này bao lớn! Tất cả chúng sanh ở trong xã hội hiện tại này của chúng ta mà nói, chúng sanh hiện tại đều ham muốn danh lợi, tâm của họ có thể đầy đủ chăng? Nên gọi là tham mà không chán. Bồ Tát chân thật có thể làm cho họ được đầy đủ, dùng cách gì để giúp họ đầy đủ? Dùng pháp Bồ Thí, đem chân tướng vũ trụ nhân sanh nói cho họ nghe rõ ràng, nói cho tường tận, đem chân tướng sự thật của nhân quả ba đời nói cho họ nghe rõ ràng, nói cho tường tận, họ liền hoát nhiên đại ngộ. Chân tướng vũ trụ nhân sanh là gì vậy? Là tướng có tánh không, sự có lý không, quả báo liên tục, đây là chân tướng của vũ trụ nhân sanh. Nếu như bạn biết được những chân tướng sự thật này thì cái tham-sân-si-mạn đó, phiền não tập khí này tự nhiên liền hóa giải. Lý hiểu rõ rồi, buông xả là chân thật đầy đủ, phiền não buông xả rồi, buông xả chân thật đầy đủ, đầy đủ cái gì? Trí tuệ đầy đủ, đức hạnh đầy đủ, năng lực đầy đủ, tướng hảo cũng đầy đủ. Làm thế nào đầy đủ? Tự tánh vốn sẵn đầy đủ. Vào lúc đó sáu cõi không có, mười pháp giới cũng không, bạn thấy được cảnh giới là cõi Thật Báo Trang Nghiêm của chư Phật Như Lai, bạn ở nơi đó sẽ không khởi tâm động niệm, thọ dụng đầy đủ. Khởi tâm động niệm thì liền hỏng, vì sao vậy? Khởi lên chướng ngại, cho nên không khởi tâm động niệm thì thật khiến cho chúng sanh được đầy đủ. Họ dùng phương pháp gì vậy? Trong ngoài đều xả. Câu phía sau vô cùng quan trọng, phía trước là mục đích, câu phía sau là phương pháp, mỗi một điều là hai câu, bên trên là mục đích, phía dưới là phương pháp, dùng phương pháp gì có thể khiến cho tất cả chúng sanh đầy đủ? Trong ngoài đều xả, chính là trong ngoài thả đều buông xả, trong thì buông xả thân tâm, ngoài là buông xả thế giới, thân tâm thế giới vạn duyên buông bỏ, đây gọi là bồ thí Ba La Mật, xả được thật sạch sẽ, vì sao vậy? Không xả được sạch sẽ thì tự tánh tâm thanh tịnh của chúng ta không thể hiện tiền. Tự tánh tâm thanh tịnh, ở trong Đàn Kinh đại sư Huệ Năng nói được rất hay, “*bổn lai vô nhất vật*”. Bạn còn có một vật thì tự tánh tâm thanh tịnh liền không thể hiện tiền, trong tự tánh tâm thanh

tịnh, trí tuệ đức năng tướng hảo cũng không thể hiện tiền, bạn nói xem có nên buông bỏ hay không? Phải nên!

Buông xả thật khó, nếu như bên cạnh có một thiện tri thức, bạn có bất cứ thứ gì, họ xem thấy rồi đều sẽ cần cầu với bạn, đây là một thiện tri thức chân thật là thiện tri thức. Bạn có được tiền tài, họ cần, bạn có được danh lợi, họ cũng cần, bất cứ thứ gì họ cũng cần, đây thật là thiện tri thức, vì sao vậy? Bạn không buông xả không được, bạn nhất định phải buông xả, vào lúc này bạn phải có trí tuệ, bạn không thể nói, tâm tham của họ vì sao mà nặng vậy, ta cùng ở chung với họ thì còn gì nguy hại hơn, tất cả sở hữu họ thấy đều muốn hết. Không có thiện tri thức như vậy giúp đỡ, bạn không thể thành tựu. Tôi gặp được thiện tri thức như vậy, cho nên tôi cảm ân, thiện tri thức này chính là Hàn Quán Trưởng. Bà hộ trì tôi 30 năm, tôi cảm ân, cúng dường mười phương đưa đến chỗ tôi, bà đều nhận hết. Vào lúc đó có một cái Thư Viện, bà là Quán trưởng của thư viện, bao gồm tất cả cúng dường đều quy về thường trụ. Ban đầu trong lòng cũng có chút cảm thấy khó chịu, thế nhưng ngày ngày ở trên kinh giáo Phật giảng nói rất hay, ta không thể không buông xả, có một người nhất định muốn, bà thứ gì cũng muốn, cho nên chúng tôi ở chung với nhau 30 không có xung đột. Bà muốn làm lãnh đạo Quán trưởng của thư viện thì để cho bà làm, danh cũng để cho bà, lợi cũng để cho bà, quyền lực cũng để cho bà, bà muốn quản lý đạo tràng, cho nên tôi vui ở chỗ không quản người, không có quyền quản, không quản việc, cũng không có quyền đi quản việc, không thể quản tiền, tôi đem nhân sự, danh phận, quyền lực thấy đều buông xả, đều xả bỏ, mới có được chút thành tựu này. Chúng ta quay đầu lại xem, có rất nhiều những đồng tu, tôi không nói người tại gia mà nói những người xuất gia, khi vừa có đạo tràng, muốn quản người, muốn quản việc, muốn quản tiền, vậy đạo nghiệp của họ thì sao? Đạo nghiệp của họ sẽ không còn, vĩnh viễn sẽ không thể nâng lên, nguyên nhân chính ngay chỗ này. Cho nên nhận biết việc này rất khó, gặp được một người như vậy, có bất cứ thứ gì vừa đến trước mặt thì bà mang đi hết, hỏi cũng không hỏi bạn, chân thật thiện tri thức thành tựu tôi. Nếu như trong lòng bạn khởi lên tâm oán hận tâm không vừa lòng, thì bạn lập tức bị thoái chuyển, bạn thấy tham-sân-si-mạn của bạn thấy đều khởi lên, đọa lạc rồi, đọa lạc đến ba đường. Người thế gian dường như không hề xem thấy, đó là thiện tri thức chân thật, cho nên trong lòng chính chúng ta phải tường tận, phải rõ ràng, phải sanh cái tâm cảm ân, bà thành tựu tôi. Mới đầu bởi vì phiền não tập khí quá nặng, đương nhiên có khó chịu, nhưng ba năm, năm năm, mười năm, hai mươi năm, tâm bình khí hòa, không hề có việc gì, vì sao vậy? Bình thường vậy, mỗi

ngày đều như vậy, dần dần thì bình thường, đến sau cùng ngay đến ý niệm cũng không khởi lên, chúc mừng bạn, bạn thành thành tựu rồi.

Phải xả được sạch trơn, đó mới gọi là bồ thí Ba La Mật. Thế xuất thế gian tất cả pháp thấy đều là giả, không có thứ nào là thật, chỉ là việc xấu, chướng ngại bạn, bạn cần nó làm cái gì? Có người giúp bạn nhận lấy thì thật là khó được!

Thứ hai là trì giới. Bạn thấy việc thứ nhất buông xả, không buông xả thì trì giới không tốt, giới sẽ không thanh tịnh, bạn chân thật có thể buông xả thì giới của bạn liền thanh tịnh. Thứ hai, “Thi La Ba La Mật”. Thi La là tiếng Ấn Độ, ý nghĩa chính là trì giới; Ba La Mật là tiếng Phạn, ý nghĩa chính là viên mãn, ý nghĩa của viên mãn, bồ thí viên mãn, trì giới viên mãn. Kinh vân: “*Bồ Tát Cụ Trì Chúng Giới Nhi Vô Sở Trước Đẳng*”. Giới đến lúc nào thì viên mãn? Không chấp trước là viên mãn, bạn có chấp trước thì giới của bạn không viên mãn. Vậy chúng ta biết được, với tất cả pháp, thế xuất thế gian tất cả pháp đều không chấp trước, vậy thì bạn chứng được A-la-hán. A-la-hán kiến tư phiền não thấy đều đoạn hết không còn vướng mắc, siêu việt sáu cõi luân hồi, sáu cõi không còn, giới luật này liền thanh tịnh, liền viên mãn. Cho nên chúng ta chính mình nghĩ đến Phật pháp, khi tôi mới bắt đầu học Phật, đại sư Chương Gia nói với tôi, vào lúc đó tôi vẫn chưa xuất gia, đại sư ngài nói với tôi “*Phật pháp trọng thật chất không trọng hình thức*”. Câu nói này rất quan trọng, không cần so bì từng chút trên hình thức, Thích Ca Mâu Ni Phật năm xưa ở đời không cần nhiều hình thức như vậy. Trọng thật chất, thật chất là từ trong nội tâm buông xả vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, thì bạn liền thành Phật, trong “Tự Tánh Viên Minh Thể” của bạn đầy đủ, vô lượng trí tuệ đức năng thấy đều hiện tiền. Cho nên sơ học chúng ta, phàm phu phiền não tập khí rất nặng, chúng ta nhất định phải y theo tiêu chuẩn của giới luật tu sửa hành vi sai lầm của chính mình. Những năm gần đây, chúng ta cũng có thể hội tương đối sâu, tại vì sao chúng ta trì giới không được tốt? Nhà Phật nhập môn là tam quy ngũ giới, tam quy cũng là giới gọi là tam quy giới, thọ rồi nhưng không làm được, tại vì sao không làm được? Vì sao người xưa có thể làm được, người hiện tại thì không làm được, nguyên nhân này do đâu? Trước khi thọ giới vẫn có tiền phương tiện, cũng chính là nói thọ giới là có điều kiện, không phải không có điều kiện, bạn vừa đến thì liền có thể thọ tam quy ngũ giới, hiện tại chân thật là như vậy, không có điều kiện, chỉ cần bạn chịu bái sư, sư phụ liền lập tức truyền thụ tam quy ngũ giới cho bạn, mặc kệ bạn có thể giữ được hay không, cứ truyền cho bạn. Thọ rồi mà làm không được thì gọi là danh tự, xuất gia là danh tự Tỳ Kheo, tại gia là danh tự Ưu Bà Tắc, có danh không có thực. Có danh không có

thực, lời nói này thì thật là khó nghe, là giả không phải là thật, vì sao vậy? Điều kiện không đủ.

Hôm qua chúng ta học tập qua, Thế Tôn dặn bảo các đệ tử phải bắt đầu học từ đâu? Học từ Tịnh Nghiệp Tam Phước. Tịnh Nghiệp Tam Phước điều thứ nhất không phải Phật pháp, các vị nên biết điều thứ nhất là thế gian pháp, điều thứ hai mới là Phật pháp, là pháp tiểu thừa, điều thứ ba là pháp đại thừa, đó chính là Phật pháp xây dựng ở trên nền tảng của pháp thế gian. Thế pháp không học được tốt thì làm sao có thể học Phật? Trong thế pháp cho các vị thấy qua *“hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp”*, có làm được hay không? Những thứ này thấy đều làm được mới có thể thọ tam quy ngũ giới, thọ tam quy ngũ giới rồi thì chân thật là thiện nhân. Trên Kinh khi Phật vừa mở miệng thì nói là *“thiện nam tử, thiện nữ nhân”*, cái thiện đó có điều kiện, chính là *“hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp”*, bạn thấy đều làm được, bạn là thiện nam tử, thiện nữ nhân. Bốn câu này làm thế nào để thực tiễn? Trong tiểu thừa giáo, kinh luận tiểu thừa nói rất nhiều, không học tiểu thừa thì làm sao được! Thế nhưng Phật giáo Trung Quốc gần hơn một ngàn năm gần đây không học tiểu thừa, cho nên tiểu thừa giáo của Nam Dương cùng đại thừa giáo Trung Quốc có hơn một ngàn năm mâu thuẫn, đến ngày nay vẫn chưa giải mở. Người tiểu thừa không thừa nhận đại thừa, cho rằng đại thừa không phải Phật nói, Trung Quốc là Phật pháp đại thừa thì xem thường tiểu thừa, cho tiểu thừa là nhỏ hẹp, có hơn một ngàn năm mâu thuẫn. Đại thừa, Tiểu thừa đều là Phật truyền dạy, đều là anh em, cùng đồng cha mẹ mà anh em bất hòa, bạn nói xem trong lòng người lớn khó chịu dường nào, làm sao xứng đáng được với Phật Bồ Tát! Người Trung Quốc không học tiểu thừa là vì sao vậy? Trung Quốc dùng Nho dùng Đạo để thay thế tiểu thừa, chân thật có thành tựu. Thế nhưng đến thời đại này của chúng ta, quá khứ hơn một ngàn năm không học tiểu thừa, thế nhưng cũng không học Nho, cũng không học Đạo giáo, vậy thì phiền phức này không nhỏ rồi, căn bản trong pháp đại thừa không thể thành tựu được gì, nhiều nhất là Phật pháp ở trên miệng trên hình thức thì đều làm được, không có gốc. Có một số cũng rất khó được, ngay trong đồng tu của tôi có, cả đời viết ra rất nhiều sách, rất nhiều trước tác, cũng có tên tuổi tương đối nhưng khi chết thì không tốt, vẫn không bằng một bà lão niệm Phật, người ta còn biết trước giờ ra đi, còn có thể đứng mà vãng sanh, ngồi mà vãng sanh. Những vị đại pháp sư giảng kinh nói pháp có rất nhiều trước tác này, khi ra đi còn có bệnh khổ, thậm chí khi ra đi bất tỉnh nhân sự, chính là hồ đồ, ngây dại, người này niệm Phật không thể vãng sanh.

Chúng ta từ xưa đến nay nói đến ngũ phúc, năm loại phúc, “ngũ phúc lâm môn”. Trong năm loại phúc này cái thứ nhất là có tiền tài, cái thứ hai là thông minh trí tuệ, cái thứ ba là khỏe mạnh sống lâu, cái thứ tư là con cái nhiều, cái thứ năm là chết được tốt, việc này thì quan trọng nhất. Khi chết được tốt, đầu óc tỉnh táo không có chút nào hồ đồ, rõ ràng tường tận mà đi, thì khẳng định họ quyết không đọa vào ba đường ác. Bạn nói xem, một người rất tường tận thì làm sao họ có thể biến thành súc sanh ngạ quỷ chứ? Không thể nào. Khi ra đi như thế nào thì họ đến ba đường ác? Mơ mơ hồ hồ, thậm chí khi ra đi không hề nhận biết người thân của chính mình, con cái của chính mình, khi gặp mặt hỏi “ngươi là ai”, vậy thì xong rồi, ngay đến con cái của chính mình cũng không nhận ra. Cái hiện tượng này rất nhiều, chúng ta thấy được rất nhiều. Khi ra đi bệnh khổ, đó là nghiệp chướng hiện tiền, cho nên khi nghĩ đến việc này, thì bạn liền biết được việc này thật đáng sợ cỡ nào. Sự việc này sẽ xảy ra ngay trên chính bản thân chúng ta thì chúng ta phải làm sao? Nếu muốn không có chết khổ, vậy phải thật tu, không thật tu thì bạn không làm được, phải nỗ lực sám hối nghiệp chướng, phải nỗ lực y giáo phụng hành, chúng ta mới có thể giống như những người niệm Phật vãng sanh ở quá khứ được, biết trước giờ ra đi, khi ra đi không có bệnh khổ, đây là chân thật thành tựu.

Trong việc này quan trọng nhất là không cầu sống lâu, cái điểm này rất quan trọng, 60 - 70 tuổi là được rồi, trên 80 tuổi thì quá già, chính mình không thể chăm sóc chính mình, hoàn toàn nương vào người khác, vậy nếu người khác đó đều là oan gia trái chủ thì việc này thì thật là phiền phức. Cho nên chúng ta xem thấy trong Vãng sanh truyện, xem thấy trong Tịnh Độ Thánh Hiền Lục, đại khái phần nhiều đều là trước 70 tuổi. Sống lâu, phúc báo lớn thì được! Thật có thiện hữu chăm sóc họ, chân thật người thiện, họ kết nhiều cái duyên thiện, khi già rồi, khi vãng sanh có rất nhiều thiện tri thức đến giúp đỡ họ. Nếu như bình thường không biết kết duyên với người, khi lâm chung đến không có người chăm sóc bạn thì bạn phải làm sao? Bác sĩ y tá không đáng tin! Việc này chúng ta phải thấy được rõ ràng, đều phải nghĩ tường tận. Hiện tại cái thân thể này vẫn còn khỏe, phải nỗ lực chăm chỉ lo hậu sự, việc này quan trọng hơn bất cứ thứ gì. Sau 60 tuổi phải nên đem việc này làm thành một việc lớn ngay trong đời này của chính mình, có thể đến kịp hay không? Vẫn đến kịp. Bạn xem thấy người xưa phần nhiều đều là ba năm thì thành tựu rồi, thời gian quá dài chúng ta không nắm chắc, thời gian ba bốn năm đương nhiên là không thành vấn đề. Việc này quan trọng hơn bất cứ thứ gì.

Cụ túc chúng giới, thật buông xả, thật không chấp trước. Chỉ có thật buông xả, chỉ có không chấp trước, bạn mới cùng chúng sanh kết thiện duyên. Bạn không chịu buông xả, bạn có chấp trước nghiêm trọng, bạn sẽ khởi lên xung đột với người khác. Ở ngay trong cuộc sống thường ngày, chỉ cần tỉ mỉ bạn có thể thấy được rõ ràng, cho nên chỉ có người chân thật tu hành không giống như người thông thường.

Thứ ba là “Săn Đê Ba La Mật”, nhẫn nhục. “Kinh Vân” đều là trên kinh Hoa Nghiêm nói “*Bồ Tát tất năng nhẫn thọ nhất thiết chư ác vô động dao đẳng*”, đây là nêu ra nghịch cảnh ác duyên. Ở Trung Quốc, người xưa thường nói “*nhân sanh bất như ý sự thường bất cửu*”, làm gì có được nhiều việc vừa ý như vậy. Việc không vừa ý thường đến tám chín phần, nếu không thể nhẫn thì làm sao trải qua ngày tháng? Nhẫn nhục Ba La Mật, từ sáng sớm thức dậy đến chiều tối đi ngủ, chúng ta gặp được tất cả người sự vật, thuận cảnh thiện duyên phải nhẫn. Nhẫn cái gì? Không khởi tham ái, việc này ít, phần nhiều thì nghịch cảnh ác duyên phải nhẫn, không sanh sân hận, đây là công phu tu hành. Công phu chính là bạn ở ngay trong cuộc sống thường ngày, làm việc đối nhân xử thế tiếp vật, tu cái gì? Tu tâm bình khí hòa, việc này phải nhờ vào công phu nhẫn nhục, nhẫn nhục viên mãn mới có thể đạt đến. Tâm bình khí hòa là tốt, vì sao vậy? Bạn sanh trí tuệ, không sanh phiền não, bạn tích công đức, không hư công hạnh, bạn tích công bồi đức. Nếu như chân thật có thể gìn giữ được ba năm, năm năm, tám năm, mười năm thì bạn khai trí tuệ, chân thật giống như trên kinh luận thường nói “*phiền não nhẹ, trí tuệ thêm lớn*”, như vậy thì ngay đời sống này của bạn khẳng định là hạnh phúc mỹ mãn. Đây là từ trong nhẫn nhục Ba La Mật mà có.

Nhẫn nhục làm thế nào tu? Phía sau có mấy chữ này hay, “vô động dao đẳng”, vậy đối với người tu Tịnh Độ thì càng thù thắng hơn, thường hay nghĩ đến cái gì? Thế giới Cực Lạc là quê hương của ta, nhà ở Tây Phương, A Di Đà Phật là đại gia trưởng của nhà chúng ta, chư thượng thiện nhân là bạn lành người thân của chúng ta, chúng ta đến cái thế gian này là để tham quan du lịch, tham quan du lịch thì hà tất cho là thật? Không luận là thuận cảnh, thiện duyên, ác duyên, qua vài ngày thì đi rồi, liền rời khỏi rồi, không luận cảnh giới gì hiện tiền đều không động tâm, thường hay nghĩ đến nhà ở Tây Phương, vậy thì bất cứ việc gì bạn đều có thể nhẫn, đều không hề để ở trong lòng, nhất là ngay hiện tiền chúng ta ở ngay trong thời đại đầy bất an này. Rất lâu rồi tôi không tiếp xúc với truyền hình, không xem truyền hình, không nghe phát thanh, tạp chí, báo chí, chí ít có đến 45 năm không tiếp xúc, cho nên tâm tương đối bình lặng một chút, vì sao vậy? Ngày ngày

bình an vô sự, chân thật là người người đều là người tốt, mọi việc đều là việc tốt. Thế nhưng có một số đồng tu, họ cũng rất là tốt bụng, tiết lộ ra những tin tức trọng yếu mang đến cho tôi xem, một tuần lễ sẽ có một hai lần đưa đến cho tôi xem. Những tin tức này phần nhiều đều là tin tức của tai nạn, báo cáo của các nhà khoa học, báo cáo của tổ chức vệ sinh thế giới, tin tức gần đây phần nhiều đều là ôn dịch, băng của Nam Bắc Cực tan nhanh. Sau nguy cơ của Kim Dung, các nhà khoa học nói với chúng ta, đến nguy cơ thiếu lương thực, nước uống. Hải dương của toàn thế giới, sông ngòi bị ô nhiễm nghiêm trọng, tương lai nguồn nước sẽ trở thành nỗi lo, con người sẽ thiếu nước uống. Thổ nhưỡng bị ảnh hưởng phân bón thuốc trừ sâu nghiêm trọng, thổ nhưỡng đều biến thành có độc, không thể trồng trọt được, thì nguy cơ thiếu lương thực sẽ xảy ra. Việc này không phải là mê tín. Tuy là mọi người đều biết đây là những nguy cơ, thế nhưng hiện tại không thể thay đổi, trồng trọt vẫn cứ dùng phân hóa học, dùng thuốc trừ sâu, nước thải công nghiệp vẫn cứ để nó chảy vào sông ngòi, tạo thành nước ô nhiễm, chảy vào biển cả, nước của biển cả cũng bị ô nhiễm. Cảnh báo của các nhà khoa học là thật, nếu như không giác ngộ, cái địa cầu không bao lâu nữa sẽ không còn thích hợp để con người cư trú. Lời nói này rất nghiêm trọng, hiện tại trên địa cầu mỗi năm, đây là báo cáo của các nhà khoa học, đều có rất nhiều động vật bị tuyệt chủng, vì sao vậy? Hoàn cảnh địa lý này không còn thích hợp để chúng sinh tồn. Như hiện tại rõ ràng nhất là nhiệt độ của địa cầu ấm dần lên, băng của Nam Bắc Cực tan chảy rất nhanh, trước mắt thấy Gấu Bắc cực, chim cánh cụt có thể sẽ bị tuyệt chủng, chúng không thể sinh tồn. Chúng ta xem thấy có rất nhiều động vật trên thế giới này, đặc biệt là động vật, rất rõ ràng, còn có thực vật dần dần biến mất trên thế giới này, sẽ không còn nữa, từ từ sẽ đến loại người, bạn nói xem việc này có phiền phức không! Có thể cứu được không? Còn cứu được, thế nhưng người thông thường tin khoa học, không tin tưởng Phật pháp, khoa học thì không cách gì cứu, Phật pháp có thể cứu, thế nhưng họ không tin tưởng.

Phật pháp có nền tảng lý luận rất kiên toàn, cái nền tảng này là gì vậy? Trong kinh Đại thừa thường nói “tất cả pháp từ tâm tướng sanh”. Nếu như những người sống trên địa cầu này, trước tiên bắt đầu từ những đồng tu học Phật chúng ta, chúng ta yêu cầu, họ không tin tưởng, chúng ta tin tưởng, tất cả pháp từ tâm tướng sanh, cảnh tùy tâm chuyển. Cảnh là núi sống đất đai, hoa cỏ cây cối, nó tùy theo tâm chuyển, tâm của ai chuyển? Tâm của ta. Chúng ta phải cố gắng ghi nhớ câu nói này. Tâm của ta phải thanh tịnh, tâm của ta phải lương thiện, tâm của ta phải chân thành, tâm của ta phải từ bi, vậy núi sống đất đai, hoa cỏ cây cối đều biến

thành rất tốt đẹp. Nếu như chúng ta giữ cái tâm tham-sân-si-mạn, khởi tâm động niệm tổn người lợi mình, vì danh vì lợi không từ thủ đoạn vậy thì hỏng rồi, hoàn cảnh bên ngoài thấy đều đổi xấu. Như thí nghiệm nước của Tiến sĩ Giang Bồn Thắng, đây là thật, không phải là giả. Mấy hôm trước ông đã diễn giảng ở Cao Hùng, tôi tin tưởng có một số đồng tu chúng ta đã nghe qua. Cho nên tâm địa của chúng ta thiện lương thanh tịnh, hoàn cảnh bên ngoài đều biến chuyển. Đối với hoàn cảnh lớn một chút, ông đã làm thực nghiệm, ông làm cái thực nghiệm đó tôi biết rõ, ở hồ Tỳ Bà của Nhật Bản, đây là một cái hồ rất lớn trong nước Nhật Bản, có một khúc quanh nhỏ, khúc quanh này là nước ao tù, hơn 20 năm qua mùi hôi khó ngửi, nước rất dơ bẩn, có sóng không bình lặng. Ông đến làm thí nghiệm, tìm 150 người, mời một vị Hòa thượng, ông nói với tôi, mời một vị Hòa Thượng hơn 90 tuổi dẫn mấy người này đến khúc quanh bên hồ đó, mọi người đem tất cả tạp niệm buông bỏ, một lòng chuyên niệm, niệm cái gì? “Nước hồ trong sạch rồi”, họ chỉ niệm như vậy, dùng ý niệm của chính mình, “nước hồ trong sạch rồi”, hơn 150 người ở bên cạnh hồ đó niệm qua một giờ đồng hồ, sau ba ngày nước hồ quả nhiên trong sạch, không còn mùi hôi, nước bình lặng như kính. Ông chụp hình đưa cho tôi xem. Trước khi cầu nguyện thì là như vậy, sau khi cầu nguyện thì hoàn toàn thay đổi. Duy trì được nửa năm, bạn thấy một lần kỳ nguyện thì trong sách được nửa năm, nếu như mỗi ba tháng kỳ nguyện một lần thì nơi đó sẽ mãi mãi trong sạch. Ông làm ra một cái thí nghiệm như vậy, làm được rất thành công. Cho nên ý niệm giải quyết được rất nhiều nguy cơ, ý niệm có thể làm được, việc này bạn không thể không tin tưởng. Những đạo lý này đều ở ngay trong thiên văn chương mà chúng ta đang học tập, “Vọng Tận Hoàn Nguyên Quán”, bạn chân thật có thể đem vọng tưởng, phân biệt, chấp trước triệt để buông bỏ, cái thế giới này liền thay đổi. Thay đổi thành thế nào? Biến thành thế giới Cực Lạc, biến thế giới Hoa Tạng. Thế giới Hoa Tạng cùng thế giới chúng ta có gì khác biệt không? Không có gì khác biệt, chỗ khác nhau là lòng người của nhân dân ở nơi đó tâm thiện. Thích Ca Mâu Ni Phật vì chúng ta giới thiệu, chúng ta phải ghi nhớ, thế giới Cực Lạc đều là bậc thượng thiện đến cư ngụ một nơi! Vậy thế giới này hiện tại chúng ta, đều là người thượng ác đến cư ngụ một nơi, việc này chẳng phải như vậy sao! Núi sông đại địa là như vậy, lòng người thiện thì nó biến thành thiện, mọi thứ đều tốt đẹp không kém khuyết chút nào, lòng người của chúng ta bất thiện, nên mọi thứ đều bất thiện, đạo lý chính ngay chỗ này. Cho nên nhấn nhục thì quá quan trọng, chỉ có bất cứ việc gì cũng đều có thể nhấn, tâm của chúng ta mới thanh tịnh, không thể bị cảnh giới bên ngoài dao động. Chúng ta không dao động, bên ngoài núi sông đại địa liền tùy theo ý niệm của chúng ta mà chuyển tốt,

nhất là không được sân si. Hiện tại người trong xã hội này đều có bệnh, hơn nữa còn bệnh rất nặng, bệnh từ do đâu mà ra vậy? Lưu Thiện Nhân nói về bệnh rất hay, ông nói một ngàn loại bệnh, căn nguyên chung của nó không ngoài hai chữ, một chữ khí và một chữ hỏa, bạn sân hận, bạn phát hỏa. Hỏa là gì vậy? Tức giận, luôn không rời khỏi hai căn gốc này. Nếu như người có thể gìn giữ mãi mãi không nổi nóng, không tức giận, thân thể của bạn sẽ không có bất cứ thứ bệnh gì. Chỉ cần bạn học được cái điểm này, thân thể của bạn liền khỏe mạnh. Thế nhưng bên ngoài có hoàn cảnh mê hoặc bạn làm cho bạn tức giận, đó là gì vậy? Đó là oan gia trái chủ của bạn đến gây phiền phức cho bạn, bạn cũng rất nghe lời, vừa muốn bạn tức giận thì quả nhiên bạn liền tức giận, cơn giận liền nổi lên, bạn bị lừa rồi, bạn bị thiệt thòi rồi. Bạn biết được cái chân tướng sự thật này rõ ràng tường tận rồi, thì ra họ đến muốn ta tức giận, ta vẫn cứ không tức giận, ta vẫn cười híp mắt với họ, hân hoan vui vẻ. Cho nên bất cứ người nào cũng không thể tổn hại bạn, ai tổn hại bạn? Chính mình tổn hại mình. Người ta đến tổn hại bạn là dùng phương pháp gì vậy? Là bảo bạn tự sát, bảo bạn tức giận, bảo bạn phát hỏa, bảo bạn bị bệnh. Bạn không biết được chân tướng sự thật, nếu bạn hiểu rõ được chân tướng sự thật, họ có dẫn dụ ta thế nào, đến gạt ta, ta đều như như bất động. Đây gọi là thật nhìn thấu, thật buông xả.

Thứ tư là “Tỳ Lợi Da Ba La Mật”, dịch thành ý Trung văn là tinh tấn. Kinh nói rằng “*Bồ Tát phổ phát chúng nghiệp tu mị giải đẳng*”. Tinh là không tạp, không loạn, tấn là không thoái, hai chữ này liên kết lại thì quá thù thắng. Hiện tại người thế gian chúng ta cầu tiến bộ, thế nhưng họ không tinh. Đồng tu học Phật chúng ta, tại gia xuất gia, có rất nhiều người cầu tiến bộ, tại vì sao không thành tựu? Họ là tạp tấn, họ là loạn tấn, cho nên nhiều năm đến nay không có thành tựu. Tinh tấn chính là người xưa Trung Quốc nói “*một môn thâm nhập, trường kỳ huân tu*”, đó gọi là thật tinh tấn. Bồ Tát vì chúng ta biểu hiện phổ độ chúng sanh, tùy tâm ứng lượng, chúng ta tỉ mỉ quán sát đó gọi là thật tinh tấn, họ làm ra tám gương tốt để cho chúng ta xem. Vì sao họ có thể tinh tấn? Họ không vì danh, họ không vì lợi, họ không vì chính mình, họ không có chính mình, mỗi niệm vì chúng sanh khổ nạn, mỗi niệm đều đang giúp chúng sanh giác ngộ. Họ chân thật làm được, không luận là ngôn ngữ, không luận là hành vi, hành vi là biểu diễn, việc này trên kinh nói “*vi nhân diễn thuyết*”. Diễn là biểu diễn, làm ra tám gương cho người xem, thuyết là nói rõ, người khác xem thấy tám gương của bạn sẽ thỉnh giáo với bạn, bạn sẽ giải thích tỉ mỉ cho họ. Giáo hóa chúng sanh phải đem diễn đặt ở hàng đầu, bạn thấy là diễn thuyết, không phải là thuyết diễn. Thế Tôn năm

xưa ở đời, 49 năm đều là ở nơi đó biểu diễn cho chúng ta xem, diễn cái gì vậy? Diễn mười Ba La Mật, diễn mười đại nguyện vương, chúng ta nói thiết thực hơn một chút, bạn tỉ mỉ mà quán sát, bạn thử nghĩ xem tôi nói có đúng hay không? Ngài ở đó diễn Đệ Tử Quy, ngài ở nơi đó diễn Cảm Ứng Thiên, ngài ở nơi đó diễn Thập Thiện Nghiệp Đạo. Chư Phật Như Lai, Bồ Tát, A-la-hán, tổ sư đại đức trụ thế chính là làm cái sự việc này, mấy mươi năm như một ngày, không một ngày nào giải đãi, đây là tinh tấn. Không buông xả thì làm sao được? Không buông xả mà dạy người thì người không tin tưởng. Ngày nay xã hội này Phật pháp suy rồi, trong nhà Phật, pháp sư không làm ra tấm gương tốt để cho mọi người xem, cái quan hệ này quá lớn, ngay người thế gian đều nêu ra “*học vi nhân sư, hành vi thế phạm*”.

Hai câu nói này, đại khái khoảng mười mấy năm trước, cũng sắp gần 20 năm, tôi xem thấy ở Bắc Kinh. Tôi lần đầu thăm viếng đại học sư phạm Bắc Kinh, phó hiệu trưởng của họ tiếp đón tôi, tôi xem thấy bên ngoài giảng đường lớn của họ có một tấm bảng, bên trên viết hai câu “*học vi nhân sư, thân vi thế phạm*”. Ngay lúc đó tôi xem thấy hai câu này, tôi liền nói với hiệu trưởng là hai câu nói này chính là Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm Kinh. Ông liền ngăn người ra, ông hỏi phải vậy không? Tôi nói đúng vậy, một bộ kinh Hoa Nghiêm chính là hai câu nói này. Sau đó tôi đem cái chữ “*thân*” của họ đổi thành chữ “*hành*”, nó vốn dĩ là chữ thân của thân thể, tôi đem nó đổi thành chữ “*hành*”, trường học cũng tiếp nhận. “*Hành vi thế phạm*”, ý nghĩa của chữ hành tương đối rộng hơn chữ thân, phải làm ra kiểu dáng cho người xem mới được. Cho nên chính chúng ta có trách nhiệm, người học Phật tại gia phải làm ra gương mẫu cho người học Phật tại gia, người học Phật xuất gia phải là ra tấm gương cho người học Phật xuất gia, cái đạo tràng nhỏ này của chúng ta phải làm tấm gương cho tất cả đạo tràng thì Phật pháp mới có thể hưng vượng lên. Người hiện tại lơ là đi luân lý đạo đức nhân quả một khoảng thời gian tương đối dài, cho nên chúng ta tự hành hóa tha đều có độ khó nhất định. Làm thế nào đột phá được cái độ khó này? Đó chính là phải làm ra tấm gương, việc này quan trọng.

Phật pháp không rời đời sống, Phật pháp không rời công việc, vậy thì bạn liền biết đời sống là Phật pháp, công việc là Phật pháp, đối nhân xử thế tiếp vật không có thứ nào không phải là Phật pháp. Phật pháp là sống, linh động hoạt bát. Ở trong gia đình, đối với cha mẹ bạn làm ra con cái hiếu thuận, trong Tịnh Nghiệp Tam Phước việc đầu tiên là hiếu dưỡng cha mẹ, bạn phải làm ra hiếu đạo. Chồng vợ đối đãi với nhau, chồng thì phải làm tốt trách nhiệm người chồng, vợ thì phải

làm tốt bốn phận làm vợ, anh thương em kính, làm thế nào thực tiễn ở trong gia đình? Tịnh Nghiệp Tam Phước thực tiễn ở trong gia đình, Thập Thiện Nghiệp Đạo thực tiễn ở trong gia đình, bắt tay vào từ chỗ nào? Việc này phải ghi nhớ, nhất định phải từ Cảm Ứng Thiên, Đệ Tử Quy, Thập Thiện Nghiệp Đạo, tuân tự không được đảo ngược. Trước học tập thuận tiện, chúng ta nói làm nóng thân giống như vận động vậy, khi vào sân vận động thì phải làm nóng thân trước, làm nóng thân dùng cái gì? Liễu Phàm Tứ Huấn, Du Tịnh Ý Công Ngô Táo Thần Ký, bạn dùng hai loại này xây dựng nền móng; lại học Cảm Ứng Thiên, học Thập Thiện Nghiệp Đạo, vậy thì thiết thực, bạn chân thật học được cái cần học. Có được nền móng tốt như vậy, bạn ở trong Phật pháp tùy tiện chọn lấy một bộ kinh luận, “một môn thâm nhập, trường kỳ huân tu”, nhanh thì ba năm, chậm thì sáu bảy năm cũng sẽ gần được, thì bạn có thành tựu tương đối. Chính mình thành tựu tất nhiên có thể cảm hóa người, việc trước tiên bạn cảm hóa người cả nhà, nếu như nói người nhà của bạn đều không thể cảm hóa, bạn làm sao có thể dạy người khác? Việc đầu tiên chính là người cả nhà, gia hòa vạn sự hưng. Ở trong đạo tràng trước tiên bạn phải cảm động đồng tu trong đạo tràng này, một người thật làm liền sẽ cảm động bạn đạo đồng tu của mình. Không thể cảm động người, vấn đề không phải ở người khác, vấn đề ở chính mình không tu được tốt. Chính mình thật tu được tốt thì làm gì mà không cảm động được người khác chứ! Đây gọi là thật tinh tấn. Tinh tấn thì sau đó liền có thiên định.

Thứ năm là thiên định Ba La Mật. Kinh Vân: “*Bồ Tát u dục vô tham, chư thứ đệ định tất năng thành tựu đẳng*”. Phật pháp tu hành cốt tủy chính ở thiên định, lìa khỏi thiên định không phải Phật pháp, bạn thấy Thế Tôn ở trong kinh giáo vô số lần dạy bảo chúng ta “nhân giới được định, nhân định khai trí tuệ”, tu học Phật pháp mục tiêu sau cùng là khai trí tuệ. Trí tuệ từ do đâu mà ra? Trí tuệ từ thiên định mà ra. Thiên định từ do đâu mà có? Thiên định từ trì giới mà được. Nếu như trì giới không có được thiên định, trì giới liền biến thành phước báo, biến thành phước báo trời người. Tại vì sao trì giới rất tốt mà họ không thể có được thiên định, đặc biệt là ở vào thời đại hiện tại này của chúng ta, vì sao vậy? Người trì giới quá ít, cho nên đặc biệt cung kính đối với người trì giới, đặc biệt tán thán đối với người trì giới, khi vừa cung kính, vừa tán thán, họ liền biến thành cống cao ngã mạn, liền cảm thấy chính mình rất cừ khôi rồi, cao nhân bậc nhất, người khác đều không bằng như ta, bạn thấy người này không giữ giới, người kia phá giới, trong lòng họ thường hay nghĩ đến những việc này nên không thể được định, thế là giới đó của họ là biểu hiện bên ngoài, họ không phải là thật, công phu

của họ bị hỏng hết. Không nên cho rằng nghịch cảnh sẽ chướng ngại bạn, thuận cảnh chướng ngại bạn còn lợi hại hơn so với nghịch cảnh. Bạn vốn dĩ tu cũng không tệ, bị người khác vừa tán thán, vừa cúng dường, liền bị mê hoặc, liền bị hồ đồ, đây là việc vô cùng đáng sợ, bất cứ một người thành công nào đều phải đột phá cái cửa ải này. Tán thán thì thế nào? Tán thán thì sanh tâm hồ thẹn, thường hay nghĩ ta còn kém xa so với Bồ Tát so với Phật, tâm ngạo mạn sẽ không sanh khởi, bạn mới không thoái chuyển, không nên so với người thông thường. Bạn thấy mình trì giới, người kia không trì giới, ta mạnh hơn người đó nhiều, cái ý niệm này không phải là ý niệm tốt, cái ý niệm này thấy đều phá hỏng hết công hạnh của chính mình, cho nên phải hướng đến tổ sư mà so, phải hướng đến Phật Bồ Tát mà so.

Ngay chỗ này nói rất hay: “U Dục”. Dục là dục vọng, trong dục vọng có tài, sắc, danh, thực, thù, năm dục, quyết định không có tham luyến. Tôi có thấy qua, chân thật là một vị hòa thượng tốt, tôi tôn kính ông từ trong nội tâm, ông không tham tài, ông không tham sắc, ông cũng không tham ăn, cũng không tham mặc, nhưng có một tâm bệnh tham danh, người khác tán thán ông, ông hoan hỉ, hỏng chính ngay chỗ này, phá hoại hết công hạnh của chính mình, rất đáng sợ! Do đó không nên nếm phải chút danh vọng lợi dưỡng. Thế nhưng bạn ở ngay trong cuộc sống thường ngày thường hay gặp, khi gặp rồi bạn phải có tâm cảnh giác cao độ, bạn không thể không ứng phó với nó, bởi vì trong Phật pháp dạy chúng ta, Bồ Tát ở nơi nào đều khiến cho tất cả chúng sanh sanh tâm hoan hỉ, hằng thuận chúng sanh, tùy hỷ công đức, thế nhưng chính mình phải có cảnh giác cao độ, phải có một giới tuyến, thuận cảnh thiện duyên không có tâm tham luyến, nghịch cảnh ác duyên không có tâm oán hận, cũng chính là mỗi giờ mỗi phút biết được giữ gìn tâm bình đẳng, tâm thanh tịnh của chính mình. Việc này là quan trọng. Trên đề Kinh Vô Lượng Thọ, bạn thấy “thanh tịnh-bình đẳng-giác”, đó là nhân của Bồ Tát tu thành Phật đạo. Chúng ta nên biết, thanh tịnh bình đẳng giác mới là chân thật đáng quý, thứ này thì không thể xả bỏ, các thứ khác thấy đều có thể buông xả. Nếu như đối với năm dục sáu trần có chút tham luyến, không buông xả được, cái định này sẽ không có, họ tu không thành công, buông xả cái này họ mới có thể tu định. “Chư thứ đệ định”, cái định này trước tiên từ nền tảng, Tứ Thiên Bát Định phải bắt đầu từ chỗ này. Người niệm Phật chúng ta niệm một câu “A Di Đà Phật” cũng là tu định, việc này phải nên biết, đây là cái điểm rất thù thắng, ở vào lúc nào vậy? Khi ở trong thuận cảnh có một ý niệm tham khởi lên thì “A Di Đà Phật”, đánh mất đi cái ý niệm này, quay về với A Di Đà Phật; nghịch cảnh ác

duyên hiện tiền, trong lòng có một chút không vui, phải mau niệm “A Di Đà Phật”. Việc này đại đức xưa thường hay nói “*không sợ niệm khởi, chỉ sợ giác chậm*”. Ý niệm khởi lên là tập khí của bạn, khẳng định bạn sẽ khởi lên, thế nhưng khởi lên mà để nó tiếp tục phát triển, cái phiền phức này sẽ to, vậy thì bạn liền tạo nghiệp. Một cái vọng niệm khởi lên, không cần lo, cái vọng niệm thứ hai, cái vọng niệm thứ ba liền biến thành nghiệp chướng, cho nên cái vọng niệm thứ hai liền đổi thành “A Di Đà Phật”, dùng câu “A Di Đà Phật” đánh bật hết tất cả những dục niệm khác, đây gọi là biết niệm Phật. Từ sớm đến tối như vậy mà niệm, niệm đến mấy năm, thông thường nói ba năm thì gần được, bạn liền có năng lực đề kháng những tạp niệm dục vọng này, công phu của bạn mới thành tựu.

Tứ Thiên Bát Định là thiên định thế gian, lại hướng lên trên, cái định thứ chín, Cửu Thứ Đệ Định là A-la-hán chứng được, siêu việt sáu cõi, hướng lên trên đều là nương vào thiên định, cho nên Bồ Tát có 51 giai đoạn, chính là đẳng cấp của thiên định không như nhau, bạn càng hướng lên trên cao thì phẩm vị của bạn cũng nâng lên trên, cho nên chúng ta nói chân tướng của vũ trụ nhân sanh, đến thứ đệ định nào mới có thể chứng được? Cái chứng đắc này không quá khó hiểu, chúng ta nói phát hiện, ý nghĩa là như nhau, đến thứ đệ định nào bạn phát hiện được, bạn thấy được chân tướng của vũ trụ, bạn chính mắt xem thấy? Phật ở trên kinh nói với chúng ta là Bồ Tát Bát Địa. Năm mươi một thứ đệ, Bát Địa là tầng thứ mấy vậy? Tầng thứ 48. Bạn thấy Thập Tín, Thập Trụ, Thập Hạnh, Thập Hồi Hướng, đây là bốn mươi, lại thêm vào Bát Địa là 48, như tòa lâu lón, 52 tầng lâu lón, đến tầng thứ 48 thì bạn thấy được vũ trụ làm thế nào mà phát sanh, sinh mạng từ do đâu mà có, bạn thấy đều thấy hết. Cho nên Phật pháp là khoa học, muốn bạn thân chứng, nghe Phật nói thì không tính, bạn chính mình cần phải leo lên đến tầng lầu 48 bạn mới xem thấy, càng lên trên cao thì càng thấy rõ ràng, tầng thứ 48 là bạn vừa xem thấy được. Bồ Tát Bát Địa gọi là bất động địa. Đây là chư Phật Bồ Tát giáo huấn chân thật đối với tất cả chúng sanh, Phật Bồ Tát không hề nói con nghe lời ta nói thì được rồi, Phật Bồ Tát không phải vậy, đây là chỗ mà Phật pháp không giống với các tôn giáo khác. Phật pháp là dạy bạn cầu chứng, Tín-Giải-Hành sau đó Chứng. Nếu bạn không chứng ngộ, bạn chỉ nghe nói, đó gọi là trộm nghe nói bừa, không liên quan gì đối với cảnh giới của chính bạn, cần phải chân thật đi làm. Cái hành này chính là trong “Luận Ngũ”, Phu Tử đã nói “học nhi thời tập chi”. Tập chính là hành, bạn phải đem cái đã học được làm cho được, làm cho được ở ngay trong cuộc sống thường ngày, làm cho được trong công việc, trong đối nhân xử thế tiếp vật bạn thật được thọ dụng. Từ chỗ này mà

xem thì Phật pháp là khoa học, từ trên lý luận mà nói thì Phật pháp là triết học, không mê tín chút nào. Bạn y theo phương pháp này mà tu tập, tu sửa sai lầm của chính mình, mười điều này là tiêu chuẩn, dùng cái tiêu chuẩn này tu sửa sai lầm của chính mình, chúng ta mới chân thật có thể đạt được lợi ích thực tế, đó là nhân sanh hạnh phúc mỹ mãn đích thực. Ngày nay chúng ta nói đến nhân sanh hạnh phúc mỹ mãn là hữu danh vô thực, người nước ngoài gọi là chân thật mỹ huệ cũng là hữu danh vô thực. Thông qua học tập của Phật pháp, chân thật có chân thiện mỹ huệ, chân thật có hạnh phúc mỹ mãn. Cho nên chúng ta niệm Phật là phương pháp tu định thuận tiện nhất, việc này không có lão sư chỉ đạo cũng được, cũng có thể thành công. Trong Phật pháp có rất nhiều pháp môn, có hai môn là rất khó khăn, một là thiên, một là mật, không có lão sư chân thật tốt chỉ đạo thì rất dễ dàng xảy ra lỗi lầm. Cái lỗi lầm này gọi là trước ma, gọi là tẩu hỏa nhập ma. Lão sư chân thật có tu có chứng, người thông thường chúng ta gọi là có thần thông, bạn tu hành đến cảnh giới nào họ đều biết, đều thấu rõ, khi bạn sắp gặp phải sự việc, họ liền có phòng phạm, họ giúp đỡ bạn, cho nên dễ dàng trước ma. Pháp môn niệm Phật này là ổn định vững chắc, được Phật lực gia trì, quyết định sẽ không bị ma ám. Nếu như không y theo những quy củ trong kinh giáo mà tu hành, cũng có ma ám, đây là nói người niệm Phật ít bị, rất ít. Niệm Phật bị ma ám tôi cũng thấy qua, không khéo dụng tâm. Cho nên không luận học bất cứ thứ gì, trước tiên phải đem cái lý hiểu rõ ràng, phương pháp biết được tường tận, sau đó đi làm thì thuận buồm xuôi gió. Đây là nói người căn tánh thông thường, không thể nào không biết, chỉ có hai loại người mà ngày trước lão sư đã nói qua, họ không cần phải học. Một loại gọi là thượng thượng căn, họ vừa nghe liền thông suốt, không có thứ nghi hoặc nào, họ sẽ không bị ma ám. Loại người thứ hai là hạ ngu, hạ ngu họ thành thật, dạy họ làm như thế nào như thế nào, thì cả đời họ không thay đổi phương hướng, loại người này rất dễ dàng thành công. Ngày hôm qua tôi đã giới thiệu cho các vị pháp sư Cụ Hành, đó là người hạ hạ căn, người thợ vá nồi đồ đệ của lão hòa thượng Đế Nhân cũng là người hạ hạ căn, họ thành công rất là thù thắng, họ chịu nghe lời, họ không hoài nghi, dạy họ một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng, trong lòng của họ chính là một câu “A Di Đà Phật”, ngoài A Di Đà Phật ra không có bất cứ thứ gì, niệm ba năm thành công, bạn thấy, biết trước giờ vãng sanh, tự tại vãng sanh thật thù thắng! Hai loại người này thật là dễ dạy, khó dạy nhất là loại nửa mùa, cao không cao, thấp không thấp, giống như những người chúng ta đây thật là khó dạy. Thích Ca Mâu Ni Phật 49 năm giảng kinh thuyết pháp, vì cái gì? Chính vì những người này, việc này phải nên biết, loại người này là chiếm đại đa số, vậy thì phải cố gắng mà học, phải làm cho

thông những đạo lý này, đoạn nghi sanh tín, tín tâm chân thật sanh khởi, thật tin tưởng, không hoài nghi, sau đó y giáo phụng hành liền sẽ có thành tựu. Cho nên Thiên định là cốt lõi của tu hành, định đến trình độ nhất định thì trí tuệ khai mở, cho nên tầng thứ của định, định nhỏ thì khai trí tuệ nhỏ, định lớn thì khai trí tuệ lớn, 51 giai tầng, càng hướng lên trên sức định càng sâu, trí tuệ càng cao.

Thứ sáu là Bát Nhã Ba La Mật. Kinh vân: “*Bồ Tát thiện quán chư pháp đắc thật tướng ấn, phổ nhập trí môn đẳng*”. Trong đây cái chữ thiện này là rút gọn, thiện là cái gì? Họ biết, họ biết nhìn, phàm phu chúng ta không biết nhìn. Quán chính là quán sát, chúng ta ngày ngày xem thấy các pháp này, thấy thiên không, đặc biệt là ở buổi tối, khi trời trong sáng tỏ, bạn có thể thấy hệ ngân hà, nhìn thấy ngoài hệ ngân hà, những vì sao, đó là những vũ trụ, có thể xem thấy núi sông đại địa, cây cối hoa cỏ, vô số chúng sanh, sáu căn của chúng ta có thể tiếp xúc được. Chúng ta xem thấy cái gì? Đều là như mộng như huyễn, không biết được thật tướng. Thật tướng chính là chân tướng. Chúng ta nhìn thấy đó là giả tướng. Bồ Tát họ biết nhìn, họ nhìn thấy được chân tướng, chân tướng của tất cả các pháp. Chân tướng là cái gì? “*Đương thể tức không, liễu bất khả đắc*”. Như Bồ Tát Di Lặc đã nói một cái khảy móng tay, thời gian này rất ngắn, có 32 ức trăm ngàn niệm, mỗi niệm thành hình, hình đều có thức, đây là “*thiện quán chư pháp đắc thật tướng ấn*”. Chữ ấn ngay chỗ này là cái ý khẳng định, người Trung Quốc gọi là ấn định, họ xem thấy được chân tướng. Chúng ta có thể nói, có thể xem thấy được cái tướng chân thật này là từ Bồ Tát Bát Địa trở lên, Thất Địa trở xuống thì không thể thấy được thật tướng, chỉ nghe Phật nói, tầng thứ càng cao thì đối với Phật đã nói càng có lòng tin, quyết định không có hoài nghi. Phàm phu chúng ta tâm hạnh không định, nghe Phật nói rồi thì có hoài nghi, có phải thật vậy hay không? Chúng ta không biết nhìn, chúng ta đem những huyễn tướng ngay trước mắt đều xem là chân thật. Đều xem là chân thật thì liền sanh ra hiện tượng gì? Sanh ra không chế, sanh ra chiếm hữu, tâm bệnh liền xảy ra. Nếu như bạn muốn biết chân tướng sự thật, là một mảng không, vạn pháp giai không nhân quả bất không, thì đối với tất cả hiện tượng bạn sẽ không có ý niệm không chế, sẽ không có ý niệm chiếm hữu, vậy thì liền giống với chư Phật Bồ Tát, như vậy mới có thể phổ nhập trí môn, dùng lời của chúng ta mà nói, khởi tâm động niệm lời nói việc làm đều là trí tuệ, không sanh phiền não, sanh trí tuệ, không sanh phiền não. Sanh trí tuệ là nâng cao cảnh giới chính mình, sanh trí tuệ làm ra tám gương tốt nhất cho chúng sanh, phổ độ chúng sanh. Trong mười Ba La Mật, cái thứ sau này là Thật Tướng Bát Nhã, phía sau bốn điều “phương tiện, nguyện, lực, trí” là từ trong

điều này mà triển khai ra, cũng chính là khởi dụng của Bát Nhã Ba La Mật, nó dùng ngay trong cuộc sống thường ngày, dùng ngay trong công việc thường ngày, dùng trong đối nhân xử thế tiếp vật, cho nên nó gọi là quyền trí, cũng gọi là thiện xảo phương tiện.

Thứ bảy là Phương Tiện Ba La Mật. Kinh vân: “*Bồ Tát giáo hóa chúng sanh tùy kỳ tâm lạc hiện thân thuyết pháp đặng*”. Chúng sanh có cảm, Bồ Tát liền có ứng. Những Bồ Tát này là pháp thân Bồ Tát, không phải là Bồ Tát trong mười pháp giới, mà là Bồ Tát trong pháp giới Nhất Chân, trên Kinh Kim Cang gọi họ là Chư Phật Như Lai. Bạn xem khi vừa mở đầu Bát Nhã Ba La Mật đạt đến rồi, thì đạt được trí tuệ chân thật, tâm đại từ bi tự nhiên liền sẽ sanh khởi lên, tâm đại từ bi sanh ra khởi tác dụng. Tác dụng là gì? Tác dụng chính là giáo hóa chúng sanh. Giáo hóa chúng sanh nhất định phải hiểu được kẻ cơ, vậy thì bạn phải tùy theo tâm của chúng sanh, bạn không thể tùy theo chính mình, phải thuận theo họ, phải nên hiện ra cái thân gì thì liền hiện ra cái thân đó, không có cái thân tướng nhất định, cũng không có định pháp có thể nói. Nói pháp phải xem chúng sanh có tâm bệnh gì, có những gì mà họ nghĩ sai, họ nói sai, họ làm sai, bạn đem sai lầm đó của họ cải đổi tu sửa lại đó gọi là pháp, cho nên Phật không có pháp gì đáng nói, Phật nói ra là do bạn có tâm bệnh, bạn có sai lầm, bạn trái ngược với tự tánh, Phật dạy bạn quay về với tự tánh, đây chính là Phật pháp. Đề mục của thiên văn chương này gọi là “Vọng Tận Hoàn Nguyên”, đây chính là nói pháp, giúp đỡ bạn hoàn nguyên, giúp đỡ bạn quay về tự tánh. Quay về tự tánh chính là chúng được Phật quả cứu cánh viên mãn, làm cho tự tánh của bạn vốn dĩ đầy đủ vô lượng trí tuệ, vô lượng đức năng tướng hảo thấy đều hiện tiền, là cái ý nghĩa này. Bạn đạt được là tất cả viên mãn. Tất cả viên mãn là trong tự tánh vốn sẵn có, không phải Phật ban cho bạn, Phật không cho bạn thứ gì cả, Phật chỉ dạy bạn hồi đầu, vốn dĩ đều là chính mình có. Cái đạo lý này phải hiểu. Chân thật hiểu rõ rồi, tâm chân thật cảm ân của chúng ta liền sanh khởi lên, Phật là từ bi đến như vậy, chúng ta mê mất đi tự tánh, ngài giúp chúng ta tìm lại tự tánh, chính là cái ý như vậy, cho nên gọi là phương tiện Ba La Mật. Chúng ta ở ngay trong cuộc sống thường ngày phải chú ý, phải học tập, ở ngay chỗ này phải đặc biệt chú ý, phải hiểu được tùy tâm chúng sanh, tùy tâm ứng lượng. Lượng là cái gì? Trình độ của họ, trình độ của họ không cao, bạn nói quá cao, họ nghe không hiểu; trình độ của họ rất cao, bạn lại nói quá thấp, họ không muốn nghe, đây gọi là quán cơ; hoặc là bạn nói ra những điều mà họ không thích nghe thì họ nghe không lọt vào tai, nhất định phải

xứng cơ; còn phải xem họ ưa thích nghe pháp gì, dùng phương tiện khéo léo, như vậy bạn mới có thể chân thật thành tựu được chúng sanh.

Thứ tám là Nguyên Ba La Mật. Kinh Vân: “*Bồ Tát thành tựu nhất thiết chúng sanh cúng dường nhất thiết chư Phật đấng*”. Trước tiên bạn phải nên biết, tất cả chúng sanh thực tế mà nói chính là chư Phật Như Lai. Phàm phu chúng ta mê rồi, không biết được, Phật Bồ Tát biết được, chúng sanh vốn dĩ là Phật, họ không phải là Phật thì họ làm sao có thể thành Phật được, làm gì có loại đạo lý này. Họ vốn dĩ là Phật, cho nên thành Phật thì không khó. Bồ Tát Mã Minh ở trong Khởi Tín Luận nói với chúng ta “*bổn giác vốn có, bất giác vốn không*”. Ngày nay chúng ta bất giác, chúng ta mê. Mê hoặc bất giác vốn dĩ không có, trong tự tánh không có, bổn giác vốn có, bổn giác vốn có đương nhiên có thể hoàn nguyên, bất giác vốn không thì đương nhiên có thể lìa khỏi, liền có thể buông xả, chỉ cần bạn chịu buông xả, vấn đề lập tức được giải quyết. Cho nên Nguyên rất quan trọng, Bồ Tát Phổ Hiền dùng mười đại nguyện vương để giúp chúng ta, vậy thì mục đích của mười nguyện này là thành tựu tất cả chúng sanh. Cái thành tựu này chính là giúp đỡ tất cả chúng sanh chứng được Phật quả viên mãn, đây gọi là thành tựu. Dùng phương pháp gì vậy? Dùng cúng dường tất cả chư Phật. Các vị phải nên ghi nhớ, phía trước đã nói “*tất cả chúng sanh chính là tất cả chư Phật*”, tất cả chư Phật chính là tất cả chúng sanh, cái ý này nghe hiểu được hay không? Giúp đỡ chúng sanh phải xem họ như là Phật để đối đãi, mới chân thật có thể làm được, vì sao vậy? Tâm chân thật cung kính, chỉ có tâm cung kính chân thật thì bạn mới có thể cảm động chúng sanh, khi tiếp xúc với chúng sanh thì chúng sanh liền hồi đầu. Tại vì sao Phật độ chúng sanh có hiệu quả thù thắng như vậy, mau chóng như vậy? Pháp thân Bồ Tát độ chúng sanh, chúng sanh có ương ngạnh hơn, nghe họ vừa giáo hóa liền hồi đầu, liền giác ngộ, nguyên nhân gì? Chân thành. Cái gì gọi là chân thành? Bạn có thể xem chúng sanh như là Phật, tâm liền thành. Hiện tại thông thường người giáo hóa chúng sanh tại vì sao không nhận được hiệu quả? Họ là phàm phu, căn tánh của họ rất kém, loại ý niệm này bạn làm sao có thể dạy tốt được họ? Phật có thể dạy tốt chúng sanh không gì khác hơn, chính là trong tâm Phật cho là “*đó là Phật, họ mê rồi*”, con người đó là người tốt, họ uống rượu uống say rồi nổi tửu phong, họ không phải người xấu, phải mau giúp họ mau tỉnh lại thì chẳng phải tốt rồi sao? Từ ngay chỗ này mà thể hội, bản lĩnh của Phật Bồ Tát chính ngay chỗ đó. Vốn dĩ cái bản lĩnh này chúng ta cũng có, rất tiếc là chúng ta chưa dùng được, cho nên công lực giáo hóa chúng sanh của chúng ta không bằng các ngài, vấn đề chính ngay chỗ này. Phật Bồ Tát dùng những phương pháp

này, những cách thức này, chúng ta phải tỉ mỉ mà quán sát, phải nên học tập, bí quyết của các ngài là chính mình khiêm tốn, tôn trọng người khác, cho nên con người rất dễ dàng cảm hóa.

Thứ chín là Lục Ba La Mật. Kinh Vân: “*Bồ Tát cụ thâm tâm lực vô hữu tạp nhiễm đẳng*”. Cái lực này làm thế nào thành tựu? Chúng ta ở ngay trong đó liền học được, không có tạp nhiễm thì Thâm Tâm Lực liền thành tựu, bạn có năng lực nâng cao linh tánh của chính mình, bạn có năng lực giúp chúng sanh phá mê khai ngộ, loại đức năng này là chúng ta chân thật kỳ vọng có thể đạt được. Trong kinh này nói đơn giản dễ hiểu, chỉ cần không có tạp nhiễm. Bạn thấy chúng ta học tập chỉ cần không tạp, ở ngay trong đời sống thường ngày không nên ô nhiễm tạp khí không tốt. Cái gì gọi là Thâm Tâm? Tâm hiếu thiện hiếu đức gọi là Thâm Tâm. Mỗi một người chúng ta đều hiếu thiện hiếu đức, tại vì sao Thâm Tâm Lực không thể hiện tiền? Bởi vì có tạp có nhiễm, tạp niệm của chúng ta quá nhiều. Nhiễm là gì vậy? Nhiễm là tham-sân-si-mạn, tự tư tự lợi, đây là ô nhiễm. Tạp niệm nhiều, lại thêm những tạp khí ô nhiễm này, cho nên tuy có Thâm Tâm mà tâm hiếu thiện hiếu đức không thể phát khởi, thậm chí tâm thương yêu cũng không thể phát khởi, ta làm sao yêu người chứ? Ta làm sao mà sám hối? Tâm sám hối không thể sanh khởi, đều là Thâm Tâm vô lực. Bởi vì có tạp nhiễm, chính là cái nguyên nhân này. Chúng ta có thể trừ bỏ tạp nhiễm thì Thâm Tâm liền có lực, tâm từ bi của bạn liền có thể hiện tiền, tâm bác ái, tâm hổ thẹn, tâm sám hối của bạn đều có thể sanh khởi.

Sau cùng, thứ mười là Trí Ba La Mật. Kinh Vân: “*Bồ Tát tri nhất thiết pháp chân thật, tri nhất thiết Như Lai lực đẳng*”. Như Lai Lực chính là mười lực mà thông thường hay nói, trên quả Địa Như Lai có mười loại đại lực, chỗ này Bồ Tát không thể sánh được. Bồ Tát biết được tất cả pháp chân thật, Phật nói với chúng ta tất cả pháp là hư vọng, chỗ này vì sao bỗng nhiên xuất hiện cái chân thật? Chân vọng không hai. Trước tiên nói với bạn là hư vọng, bạn không nên chấp trước, sau đó nói với bạn chân vọng là một không hai, bạn còn khởi lên ý niệm Chân Vọng thì sai, đến khi nào vậy? Khi chân vọng không thể được, tà chánh không thể được, nhiễm tịnh không thể được, thiện ác không thể được, sanh tử niết bàn không thể được, thì bạn thật biết được tất cả pháp chân thật. Cảnh giới này cao. Bạn ở trong đời sống thường ngày trí tuệ nhạy bén, bạn thấy ứng dụng được thật là khéo léo, ứng dụng được thật là viên mãn, đây gọi là Bồ Tát mười độ. Trong kinh nói mười độ, nói lực độ, tuy có giản lược, không giống như nhau, trên thực

tế trong lục độ bao gồm mười độ, nói tỉ mỉ là mười độ, nói giản lược là lục độ, không tăng không giảm.

Hôm nay thời gian hết rồi, chúng ta học tập đến đây thôi. A Di Đà Phật.

Tu Hoa Nghiêm Áo Chỉ Vọng Tận Hoàn Nguyên Quán (tập 36)

Người giảng: Lão Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 21/05/2009

Địa điểm: Cao Hùng, Đài Loan

Cản dịch: Vọng Tây Cư Sĩ